

Komentáre k čítaniam ✘ 1. adventná nedeľa B

(ku komentárom je potrebné použiť aj text Svätého Písma)

Byť v strehu

Prvé čítanie (Iz 63, 16-17, 19; 64, 2-7):

„Prečo si nám, Pane, dal zblúdiť z tvojich ciest!?“ Ak sa ti niekedy v živote už podarilo naplno si uvedomiť svoj hriech, zaiste chápeš zmysel tejto lamentácie. Izrael sa nachádza na konci svojho dlhého vyhnanstva. Stojí pred Bohom, vedomý si toho, čo Boh konal pre neho v minulosti, ale aj toho, ako sa on Bohu za jeho dary odplácal. A veru, nemá dôvod tvrdiť, že by si zaslúžil Božiu priazeň. Pripadá si ako vyschnuté lístie na stromoch; jeho skutky sú ako špinavá handra.

Keď sklamem niekoho, kto ma miluje, aj ja sa cítim podobne mizerne – ako hnusný zradca. Neodplatiť sa láskou za lásku, ktorú sme sami zažili, patrí medzi najtemnejšie momenty nášho človečenstva. A vlastne, presne toto je definícia hriechu.

Izrael nakoniec získa nádej, keď sa v mysli vráti k podstate svojho vzťahu s Bohom: Izrael je potomok, Boh jeho pôvodca. Izrael je hlina v jemných rukách Hrnčiara. A toto puto je silnejšie, než hriech.

A toto a, s Kristom a v Kristovi“ pochádza z Pavlovho trvania na tom, že Ježiš Kristus je dverami, cez ktoré musí prejsť všetko, čo má byť spasené.

Bežne počúvame meno Ježiš v dvoch protirečivých situáciách: ako kliatie, ale i ako požehnanie. Ak ho budeme používať ako požehnanie, náš svet môže znova začať zažívať jeho spásnu moc.

Evanjelium (Mk 13, 33-37):

Štyri týždne pred Vianocami počujeme holé evanjelium. My sa pripravujeme na slávnostné obdobie; Ježiš nás upozorňuje na stanovený čas. Je možné, aby to bola jedna a tá istá udalosť? Sme pohltení do dekorácií, do plánovania pohostenia, do nakupovania darov, do posielania vianočných pozdravov, do spomienok na minulé sviatky. No, žiaľ, kľžeme sa po povrchu. Ježiš nás jasne a jednoducho upozorňuje na našu budúcnosť a vyzýva nás, aby sme sa nenechali odvieť od bdlosti.

Skočili sme liturgický rok. A na konci roka je prirodzené pozrieť sa dozadu. Toto obdobie má svoju silu: na um nám prichádzajú tí, ktorých milujeme, ale i tí, ktorých sme stratili. No čo, ak sme stratili sami seba?

Cirkev ale čítania dnešnej adventnej nedele nevybrala tak, aby našu pozornosť zamerala na minulosť, ale na to, čo je tu: na príchod Krista a jeho kráľovstva; na udalosť, ktorá nepatrí minulosti, ale k tomu, čo je **tu** a **teraz**; hoci faktom je, že jej úplná plnosť nám bude celkom zjavená až v budúcnosti.

Ak sa budeme pozerat' len za seba, znaky kráľovstva, ktoré sa rodí presne tam, kde sa práve teraz nachádzame nám môžu uniknúť. A tak sa môže stať, že zmeškáme i šancu stať sa znakom kráľovstva pre druhých.

Otázky na uvažovanie

- Kde presne sa v tvojom živote nachádzal zápas s hriechom? Čo ti pomohlo zmieriť sa s Bohom a s inými?
- Ako a kedy používaš meno Ježišovo? Ako by si ho mohol začať používať s väčšou úctou?
- Čím je tvoja myseľ najviac zamestnaná počas tohto adventu? Ako sa rodí Božie Kráľovstvo práve v tejto chvíli presne tam, kde sa nachádzaš?

Činná odozva

- Počas každého dňa tohto adventu sa snaž nájsť jeden znak Božieho Kráľovstva vo svojom živote. Zapisuj si ich. Na konci adventu budeš môcť zhodnotiť, nakoľko do tvojho života prišiel Kristus.